

Kultura je celokupno društveno nasleđe neke grupe. Reč kultura potiče od latinske reči colere što znači štiti, poštovati, nasleđivati. Neke teorije kulture je izjednačuju sa civilizacijom, a civilizacija je društveni poredak kojim se obezbeđuje stvaranje kulture. Kulturu sačinjavaju njene komponente: simboli, jezik, vrednosti, norme i rituali. Kultura Starog Egipta je dobro od izuzetnog značaja jer ima mnoge karakteristike koje je time čine: svedoči o presudnim istorijskim događajima i ličnostima i njihovom delovanju u istoriji, predstavlja jedinstvene primerke stvaralaštva svog vremena, ima veliki uticaj na razvoj društva i predstavlja izuzetnu umetničku i estetsku vrednost. Na razvoj kulture utiče više činilaca, ali je uticaj čoveka od presudnog značaja, jer on po prirodnom impulsu ide ka razumevanju i ulepšavanju života. Ona se stvara iz generacije u generaciju duha ljudskog roda.

DAR NILA

Egipat je jedna od najvećih i najdugotrajnijih civilizacija izrasla na uzanom pojasu plodne zemlje duž obala reke Nila, maloju traci otetoj od pustinje, a kako ju je Vil Djurant nazvao: „ Niti o kojoj visi život Egipta”. Jasno je zašto se ovde nalazi jedna od kolevki civilizacije – nigde drugde reka nije bila tako izdašna u navodnjavanju i tako podložna kontroli nivoa. Ova civilizacija je trajala oko 3500 god. i upravo su Egipćani ostavili za sobom jednu od najimpresivnijih kultura. Oko 3400 god. p.n.e. Egipat se sastojao od dva kraljevstva, Gornjeg i Donjeg Egipta. Oko 3100 god. p.n.e. kralj Neka, Menes, pokorio je Donji Egipat i postao prvi faraon oba kraljevstva. U vreme Starog kraljevstva (2575 g.p.n.e.– 2134 g.p.n.e.) verovanje u zagrobni život postalo je važan deo stare egipatske religije. To je bilo vreme izgradnje piramida. U Srednjem kraljevstvu (2040 g.p.n.e – 1640 g.p.n.e.) Egipat je trgovao sa drugim zemljama i pokorio Nubiju, a Novo kraljevstvo se zove Zlatnim dobom (1560 g.p.n.e.– 1070 g.p.n.e.), jer su faraoni pokorili zemlje Bliskog istoka, pa je kraljevstvo napredovalo. U čast faraonovih pobeda su izgrađeni mnogi hramovi.

RELIGIJA

U Egiptu je religija bila iznad svega, i na sve je imala uticaj. Nebo i Nil su za Egipćane bili glavna božanstva. Nebeska tela su bili oblici moćnih duhova i bogova. Nebo je bilo svod na kome je stajala boginja Hator pod čijim nogama je ležala zemlja. Ili je jer su se bogovi i mitovi razlikovali od regiona do regiona, nebo bilo bog Sibu koji je ležao nad zemljom a to je bila boginja Nuit, i iz njihovog spajanja je sve ostalo rođeno. Sazvežđa i zvezde su bili bogovi među kojima je bilo užasnih božanstava kao što je bog Sahu, koji je jeo bogove ti puta dnevno a ponekad bi pojeo i Mesec, ali bi ga molitve ljudi i gnev drugih bogova naterali da ga vrati – tako su Egipćani objašnjavali pomračenje meseca. Mesec je bio jedan od najstarijih bogova, ali najveći bog je bilo Sunce, koje je obožavano kao vrhovno božanstvo Ra, otac koji je oplodio majku Zemlju zracima toplote i svetlosti. Ponekad je Sunce bilo bog Horus u obliku sokola koji leti preko neba i nadgleda svoje carstvo, pa je soko jedan od čestih simbola egipatske religije i kraljevstva. Prvi muskaraci žene su kao direktni potomci Raa, tvorca svih živih stvorenja, bili savršeni i srećni alu su postepeno njihvi potomci krenuli zlim putevima, pa je Ra nezadovoljan uništio pola ljudskog roda. Tako se pobožno izražavala zahvalnost Zemli i Suncu. Egipćani nisu obožavali samo izvor života već i svaki oblik života – mnoge biljke su im bile svete (palma, smokva). Popularnija su bila životijska božanstva, obožavali su bika, krokodila, kravu, zmiju...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com